

Ing. Miloslava Vostrá

Podpora státního rozpočtu? Vládě rozhodně nedáváme bíančo šek!

Obecné obrysy státního rozpočtu na příští rok už jsou známé, oznámila je už minulá menšinová Babišova vláda ANO a ministryně financí Alena Schillerová.

Určitou výhodou pro sestavování státního rozpočtu na rok 2019 je v podstatě rostoucí ekonomika. Ta umožňuje lepší výběr daní a jak na straně příjmů, tak na straně výdajů tudíž může dojít k navýšení prostředků oproti roku 2018. Znamená to, že většina ministerstev dostane více peněz s výjimkou jednoho, což je ministerstvo zdravotnictví, které dostane peněz méně, ale počítá se, že získá prostředky prostřednictvím výběru pojištění. Protože část zdravotnictví je hrazena prostřednictvím veřejného pojištění a tím, že rostou platy, funguje ekonomika, vybírá se na pojistném víc. V součtu tedy nebude zdravotnictví ublíženo, nebude mít méně, vláda počítá s tím, že to vyrovná zvýšený výběr odvodů pojistného, což je jakási kvazi daň. Z tohoto důvodu je to u ministerstva zdravotnictví jinak.

To, co hodně kritizuje pravice a opozice, je výška investic. Musím říci, že to je téma věčné a vděčné. Nicméně k navýšení investic dojde. Až teprve až závěr roku 2018, vlastně poslední čtvrtletí nám ukáže, zda vůbec jsou resorty schopné letošní investice vyčerpat. Něco jiného totiž je si investice naplánovat, a druhá věc pak je jejich realizace. Mít naplánované investice v určité výši, ale současně nemít připravené projekty a vše, co s tím souvisí? Když se pak investice nevyčerpají, je to také špatně.

A nevyčerpané peníze zůstávají resortu na příští rok, nebo se vracejí eráru?

Záleží na tom, kam investice jdou. Pokud opravdu směřují na konkrétní akce na ministerstva, tak když pak nejsou vyčerpany, můžou spadat do nevyčerpaných nákladů, se kterými se počítá, že v určitém čase budou muset být naplněny. Ale myslím si, že je škoda peníze alokovat a nepoužít je. Vláda při sestavování státního rozpočtu samozřejmě vychází z predikcí, z odhadů, které má třeba z ČNB, MF si dělá své odhady, a na tom pak de facto staví rozpočet. Můžeme říci, že navýšení zhruba o 20 miliard korun na investice se nám zdá málo, ale otázka je realizace.

Uvidíme, jaká bude struktura rozpočtu, jaké budou položky. Ale myslím si, že by nám čísla, která slyšíme, mohla znít libozvučně. Protože to, co má KSČM ve svém volebním programu, to znamená valorizace důchodů, navýšení minimální mzdy, navýšení investic nám zní dobře, ale když to řeknu velmi lidově – teprve až ta střeška uvnitř rozpočtu nám ukáží pravdu, až jednotlivé položky na konkrétních ministerstvech nám rozklíčují, kam přesně navýšení půjde a v jaké míře. Je třeba také poukázat na to, že programové prohlášení vlády ANO a ČSSD obsahuje všech sedm priorit, které si KSČM stanovila jako podmínky ve vyjednávání o podpoře či toleranci současného kabinetu. Jedná se o trvalý růst minimální mzdy, valorizaci důchodů, ochranu přírodních zdrojů před zcizením do zahraničních rukou, zvýšení podílu veřejného sektoru v hospodáření s vodou, zdanění finančních náhrad za majetek nevydaný církvím v tzv. církevních restitucích, zabránění dalšímu nárůstu ceny bydlení a podporu výstavby obecních bytů a udržení kvalitní dostupné zdravotní péče bez zvyšování spoluúčasti pacientů.

Takže my rozhodně vládě nedáváme žádný bíančo šek, že když známe hlavní čísla státního rozpočtu na příští rok, tak ho podpoříme. O tom, jak budeme hlasovat, se opravdu budeme rozhodovat až po podrobném prostudování celého návrhu rozpočtu. V srpnu bude vlastně upřesněno hospodářství státu. Já sice neočekávám, že by mělo dojít k nějakým vehementním změnám, k něčemu takovému, co by vládu přinutilo změnit hlavní čísla. Paní ministryně Schillerová se několikrát v médiích zmiňovala o tom, že pro ni je schodek státního rozpočtu ve výši 50 miliard korun pro hospodářství státu 2019 nepřekročitelný. Já jsem zatím z jednání rozpočtového výboru, z jednání s ministerstvem financí, nabyla dojmu, že by to bylo jinak.

Pravicová opozice to však kritizuje – říká, že v době, kdy se ekonomice tolik daří – by rozpočet neměl být tolik nebo vůbec deficitní, podle ní je to zločin.

Ano, navržený schodek kritizují. Ono to samozřejmě není tak, že by člověk měl skákat radostí, že opravdu v době ekonomického růstu máme mít tento schodek. Zároveň však jako malé plus v návrhu rozpočtu vidím to, že část schodku z oněch 50 miliard korun, alespoň oněch 20 miliard, půjde do investic, což je dobře. Na druhou stranu je třeba si uvědomit, že řada odvětví byla v minulosti silně podfinancovaná, třeba školství. A jestli chceme narovnat některé poměry, které tu byly, bude nás to teď pochopitelně stát více peněz. Trochu splácíme podfinancování některých resortů v minulých volebních obdobích, což je mimochodem i zásluha ODS a TOP 09, jejichž zástupci dnes nejvíce křičí, takže je snaha narovnat to, co i tyto dvě strany zaviniily.

O čem se mluví – je bydlení, sociální bydlení, byty pro seniory, startovací byty pro mladé, půjčky pro mladé atd. Bezesporně to bude jedno z hlavních témat podzimních komunálních a senátních voleb.

Půjčky pro mladé rodiny, to je dobrý směr, otázka je, kolik mladých lidí ví, že tato možnost vůbec existuje. Tam trochu chybí nějaká ta reklama, rozšíření informací o této formě pomoci, kam ji může využít, jaké jsou konkrétní podmínky atd. Tento program není nový, byl tu už v minulosti, já jsem se o něj zajímala. Ale jestliže ho využije pouze 31 žadatelů, tak mi to přijde dost málo. A úplně v prvopočátku to bylo jen asi 16 žadatelů. Jeho využití je i trochu zkomplikované výši současných cen bytů, rodinných domků. Je-li půjčka ohraničená 2 miliony korun na pořízení rodinného domu tím, že to musí být 80 procent z konečné ceny, tak nejen rodinné domy, ale i řada větších bytů jsou samozřejmě dražší. Zvýhodněné to jistě je, je tam zvýhodněná hlavně úroková sazba, která vychází z 0,46 procenta a může být zvýšena o 1 až 2 procenta ročně. Když si to srovnáme třeba s hypotékami, je to opravdu velmi výhodné, a doba splácení je možná až 15 let. To je pro mladé začínající rodiny docela hodně výhodné. Ale jak jsem řekla, spíše je otázka, zda mladí vědí, že tato možnost vůbec existuje. Hano

Letní škola politického vzdělávání (2)

Základní okruhy programových východisek KSČM:

Zvýšení bezpečnosti občanů

KSČM požaduje obnovení obranyschopné armády kombinující stály profesionální sbor s výcvikem záloh, posílení branné výchovy obyvatelstva plošně s cílem vytvořit návyky pro zvládání krizových situací. Armáda České republiky je instituce, které podle slov jejich nejvyšších představitelů důvěruje přes 70 procent občanů. Do jisté míry je to i zásluha „piárových“ aktivit vedení resortu obrany. Armáda údajně nabírá nové a nové lidi, chystá investice do modernizačních programů za stovky miliard, je platným členem NATO a spolu s ním i zárukou naší bezpečnosti, ale mediální obraz resortu se radikálně liší od reality. Představa, že Česká republika disponuje dobře vyzbrojenou a akceschopnou armádou, která je pevným článkem Severoatlantické aliance, připravené jí a tím i naší zemi kdykoliv přijít na pomoc, je totiž naprosto mylná. Armádě chybí kvalifikovanými odborníky personálně zajištěná struktura, která by byla schopná realizovat účelné armádní nákupy, objektivně a měřitelně zvyšující bezpečnost státu. Jde o nadresortní systém definování dlouhodobých modernizačních a přezbrojovacích programů, vycházejících ze skutečných hrozeb bezpečnosti ČR, věcných potřeb AČR a dalších složek bezpečnostního systému, schopný komunikace s českými i zahraničními firmami obranného průmyslu a završený systémem projektového řízení krátkodobých a dlouhodobých akvizic resortu obrany. V NATO se této struktúře říká Národní vyzbrojovací autorita nebo Národní úřad pro vyzbrojování. Rezort například deklaruje nároky na stovky miliard investic, přičemž nedokáže pro vojáky nakoupit boty, uniformy či neprůstřelné vesty. Podle dostupných informací je z už tak nepatrného počtu 132 tanků AČR provozuschopných cca 10 kusů a desítky „novátorských“ Pandurů (obrněných transportérů) stojí kvůli nedostatku náhradních dílů. Přesto jsou opět plánovány nákupy vojenské techniky dosud nezavedené v jiných armádách a nevyzkoušené v bojových podmínkách za miliardy korun. Rezort není schopen zajistit ani provoz klíčového systému řídicího jeho logistiku i logistiku armády, za jehož údržbu dluží dodavatelské a servisní firmě už téměř rok desítky milionů korun, a reálně mu hrozí jeho vypnutí a ztráta licence na jeho používání. Dalším problémem AČR je fakt, že je i přes narůstající mezinárodní hrozby, stále zřetelněji signalizující potenciální potřebu jejího použití k bezprostřední obraně státního území a ochraně obyvatel, stále deklarována jako armáda budovaná především k použití v zahraničních misích, po boku „spojenců“ z NATO. Není však zásadně řešena totální personální nedostatečnost armády, která v současné době disponuje necelými 7000 reálnými bojovníky. Počet skutečně použitelných profesionálů neustále klesá a jejich věk roste a přes optimistická a rozjásaná prohlášení vedení resortu to tzv. „aktivní zálohy“ v počtu cca 1500 lidí bez potřebného vybavení a výstroje a nejasného způsobu jejich začlenění do AČR v případě krize rozhodně nevytrhnou. Tristní stav už jen dokresluje v současnosti medializované rozhodnutí vedení resortu obrany podstatně snížit nároky na zdravotní stav nově rekrutovaných vojáků. Česko nedisponeuje skutečnou armádou.

KSČM požaduje stabilizaci policejního sboru a výchovu nových odborníků s ohledem na růst nároků výkonu služby. Zachování struktury Hasičského záchranného sboru a podporu dobrovolných sborů jako součástí IZS. Policie ČR zase bude jednotný bezpečnostní sbor, který je součástí fungujícího Integrovaného záchranného systému. Bezpečnost je služba a ta něco stojí. Fungující stát jí musí umět zaplatit. Důsledná a účinná bezpečnostní opatření proti terorismu, ale i všem formám kriminality musí být úkolem nás všech.

KSČM požaduje reformu policie a státních zastupitelství. Policie ČR má být jednotný bezpečnostní sbor. Vyčlenění státních peněz na bezpečnost a účinná opatření proti terorismu, ale i proti všem formám kriminality. Policie ČR v současnosti a v období následujících 5 let bude muset čelit bezpečnostním výzvám, na které se musí odpovídajícím způsobem připravit. Proto předkládá na základě uvedených faktů systémové návrhy rozvoje Policie ČR, ať již jde o personální či materiální posílení. Při tom vychází z analýzy dosavadního vývoje v policii, analýzy potřeb provedené pro klíčové služby policie a ze zhodnocení stavu bezpečnostní situace. Současně dokument vnímá a zohledňuje kontext společenský a národohospodářský. Personální rozvoj hodnotí policie jako nezbytnou podmínku udržení a dalšího rozvoje celkové úrovně bezpečnosti v České republice. Zároveň vnímá lidské zdroje jako tu část zdrojů organizace, jež je pro její zdravé fungování nezbytná a kterou v organizacích typu policie nelze nahradit posilováním zdrojů dalších – finančních, materiálních, technicko-technologických, informačních. Právě lidé se všemi dalšími zdroji pracují a teprve oni vytvářejí užitek organizace, jimž v tomto případě je bezpečí občanů České republiky. Proto je kladen tak jednoznačný důraz na udržení a rozvoj lidských zdrojů a péči o ně.

Celková potřeba personálního navýšení do roku 2020 činí 4 000 policistů. Jakkoli se toto číslo může jevit jako vysoké, nemělo by se zapomínat na to, že hovoříme o policii postupně oslabované v posledních několika letech (s výjimkou roku 2014). Stav policistů, které po realizaci plánu rozvoje na roky 2016 – 2020 dosáhnou 44 142, budou i nadále o 2 987 policistů nižší, než početní stavy policie před zahájením jejího „optimalizačního“ procesu v letech minulých. V této souvislosti je nutné znovu připomenout, že součástí nákladů, které jsou spojené se zvýšením počtu policistů, nejsou pouze platové náklady, ale také náklady související s vybavením a vystrojením nových policistů. Předkládaný záměr rozvoje sil policie vnímá policejní prezidium především jako investici - investici do bezpečí občanů České republiky a do zajištění funkčního právního státu, v němž je právo vymahatelné.

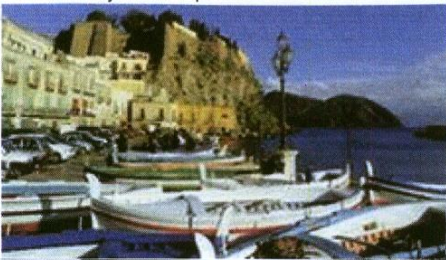

Expedice čtyř sopek (2)

Jak jsme při „expedici“ nocovali, stravovali se? To vše, včetně hygieny, bylo až tou poslední starostí. V kempech jen tehdy, když to jinak nešlo, většinou někde na pláži pod stanem, či jen pod širákem. Jen snad jednou či dvakrát trošku sprchlo, spravil to kus igelitů přes spacák. Mnohdy byla ráno i večer jen slaná hygiena. Zásoby v pražku či v konzervách autobus uvezl, pitnou vodu měl každý do zásoby v kanistru. Vario se večer, kávu obstarali řidiči. Občas bylo třeba v městech doplňovat zásoby, hlavně chléb a housky pannini. Mladší účastníci se večer chtěli bavit, kytary zněly dlouho do noci. Někdo se dospal v autobuse při přesunech, ale ten, kdo sledoval mapu, psal si poznámky, tomu narůstalo spánkové manko, rostla únava. Tedy nic pohodlného, zato dojem a zážitky, které s běžnou cestovkou není možné zažít.

Na cestě k Sicílii jsme překonali celou horatou a chudou **KALABRII**. Jak na cestě tam, tak i zpět jsme nocovali a odpočívali na pobřeží blízko Falerna. Patricijové jako Caesar, Crassus či Antonius nic jiného nepili než falernské bílé víno. To mimochodem nedozrávalo zde, ale na svazích slunné Kampanie, tedy v blízkosti Neapole, kde v podloží vinic hrál svou úlohu sopečný tuť. Mám dvě vzpomínky. Na cestě tam přes náš tábor kolem druhé ranní přešlo velké stádo krav, na zpáteční cestě jsem se přesvědčil, že volejbal na písku je zrádná věc. Podvrtnutá noha pár měsíců pobolivala. Zatím jsme ale v přístavu Villa San Giovanni a čekáme na přívoz.

Messinská úžina měla ve starověku velice špatnou pověst. Na lodníky tam čihaly obludy Scilla a Charibda a požíraly je i s lodí. V zimním období pro časté bouře ve Středozemním moři raději vůbec nevyplovali. Nás v úžině čekal klid jako na Tálinském rybníku. V přístavu nás vítá velká socha sv. Benedikta s nápisem Vos et

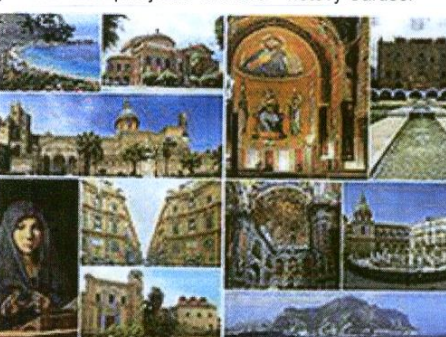

vobis civitatem – svatý nám i městu dává požehnání. Jsme konečně na **SICÍLI**. **MESSINA** je velká asi jako Brno. Založena byla roku 734 př.n.l. Eubojci, kolem roku 250 ji ovládl Řím, později Normané a bůhví kdo ještě. V minulosti byla mnohokrát zničena zemětřeseními, naposledy pak ve 2.světové válce. Je hornatá, malebná, pulzuje životem.

Podél celé severní strany ostrova vede dobrá dálnice, stále v dohledu s mořem, tedy kromě četných tunelů. Žádná CK, specializující se na Sicílii by nevynechala někdejší kartaginskou osadu Kefaloidion, dnešní **CEFALÚ**. Obrovská normanská katedrála s trojdomím z 12.století, pevnost – pod ní bývala rybářská osada, dnes malebné sídlo s 13.000 obyvateli. Úzké uličky, krásné pláže, turistické hotely na kose, vybijající do moře. Klidná zátoka, stvořená ke koupání. V kempu dokonce bazén se sladkou vodou.

Vysoko nad hlavním sicílským městem **PALERMO** ční na skále **Monte Pellegrini** letní sídlo králů, palác Monreale. Katedrála z r.1174, pod skvostným průčelím bronzové chrámové dveře, uvnitř 18 antických sloupů, četné mozaiky – přímo celá bible, dřevěný vykládaný strop, stěny vyzdobené zlatem a rumělkou. Vedle klášter, ale také maurská kašna – i Arabové zde kdysi vládli. Samý turista, v městečku ale klid, poslouchám zpívajícího kuchaře – hotový Caruso.

Dojmy z Palerma jsou smíšené. Tři čtvrtě milionu obyvatel. Mnoho krásných památek, tolik, že je nestačí udržovat. Také hodně špíny, znečištěná zákoutí, odpady, slumy. Vstupujeme mohutnou branou Porta Nuova. Jmenujme alespoň královský palác, normanskou katedrálu, klenot města Palatinskou kapli. Zbudoval ji Roger II. v letech 1132-1140. Krásný dřevěný strop, stěny zdobené mozaikou a zlatem, samozřejmě jde o biblické

vyjevy. Každá doba něco zanechala, španělská náměstíčko Guatro canti – domy mají „useknuté“ rohy, místo nich monumentální sochy světců a králů. Na náměstí Piazza Pretoria je krásná kašna před prefekturou, odkud televizní komisař Catani marně stíhal mafiany. Poslední dojmy z parku. Oaza klidu, kolem bláznivá doprava. Jezdí se tam na motorce. Hrají se karty - čtveřice hraje, 12 kibicuje. Tam se zase lidé strašně hádají, nebudou se prát? Chyba lávky, oni se jen přátelsky loučí. Polibkem se vítají a loučí i kluci. Ženu samotnou neuvidíš, jen s doprovodem, ale to platí či platilo pro celou Sicílii. Pave! Hruban

Debata o migraci v EU se stává mnohem konkrétnější

V tuto chvíli panuje shoda na tom, že je třeba migraci snížit, že je nutné zastavit pašeráky a posílit vnější hranice Evropské unie. To není zcela nevýznamné, ale je samozřejmé Evropské, že tři roky od migrační krize bychom mohli očekávat více, a to zejména jasné návrhy řešení. EU čeká k vyřešení problému migrace ještě dlouhá cesta.

Ing. KATEŘINA KONEČNÁ, europoslankyně a místopř. ÚV KSČM
Mediální úsek ÚV KSČM

Léto budiž pochváleno 1

Je léto - čas prázdnin a dovolených. Většina lidí se chystá cestovat, ať již doma, či venku. I já jsem měl tu možnost poznat některé krásy v cizině, ale doma je doma. V naší krásné vlasti je mnoho míst známých, ale i neznámých. S některými méně známými místy bych vás rád seznámil. Kde začít nejdříve? Pochopitelně co nejlíže, tedy v Praze.

Naše stověžatá Praha má velké množství zajímavostí. Jednou z méně známých míst je **Bílá Hora**, spojená význačně s našimi dějinami. Druhá nejstarší královská obora na území Prahy leží v místech někdejšího Malejovického lesa, patřila již od r.993 Břevnovskému klášteru. V r.1534 tady Ferdinand I. založil oboru „Novou“, v níž byl v r.1555-56 vybudován letohrádek, později nazvaný Hvězda. V oboře se tradičně chovala vysoká zvěř a v r.1592 zde pod dohledem zkušeného krotitele žilo 12 lvů. Oboza zažívala slavnostní okamžiky. Konaly se tu hony, střelecké závody a pod. To vše za Ferdinanda I., Rudolfa II. a dalších. Ke slávě obory neposloužily pobyty mnohých armád, které oboru pustošily. **Smutným obdobím Bílé hory je r.1620.**

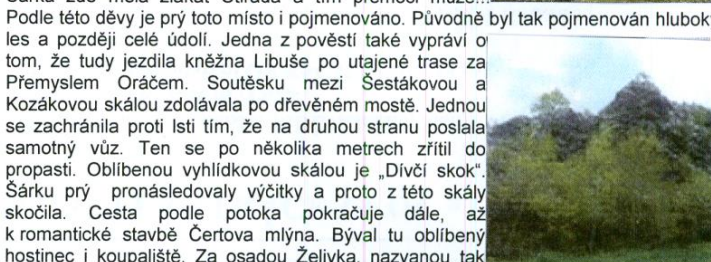
V r.1619 byl Ferdinand II. zbaven trůnu. Čeští stavové si za svého panovníka zvolili anglického krále Fridricha Falckého. Ten nesplnil očekávání české šlechty. Došlo k válčení, které bylo ukončeno 8.11.1620. Bojovalo se od 12.00 do 13.30. V krátké krvavé bitvě se stavovským vojskům nepodařilo boj zastavit. Skončil u zdi leto-hrádku vítězstvím katolických vojsk, kde poslední bojovníci padli. Fridrich Falcký ve zmatku opustil Čechy. Celkem si tato bitva vyžádala 1600 padlých. Rozhodlo se zde o dalších 300 letech českého státu. Poroba byla obrovská.

Stavba letohrádku působí na venek velmi výrazně svou členitostí. Centrální půdorys má tvar šesticípé hvězdy. Několikrát se měnil tvar střechy až do současné podoby. Stavitel Bonifác Wohlmut založil při letohrádku podélleň salla terenu a celek obklopil hradbou s bastiony. V prvním patře byly obytné místnosti. Měly tvar protáhlých kosočtverců a byly vyzdobeny bohatým štukem. V druhém poschodí bývala hodovní síň. Klenby všech prostor, zdobené štukem, znázorňují v reliéfu výjevy z antické mytologie. Nejvíce zde bylo hned po založení. Hon stíhal hon, hostina hostinu a to vlastně až do r. 1620. Od té doby začal letohrádek pustnout. Za okupace zde byly i kryty SS. Po válce se uvažovalo o využití tohoto stánku. V letech 1949-51 došlo k rekonstrukci a bylo zde zřízeno Jiráskovo muzeum a muzeum Mikoláše Alše. Tak hurá na návštěvu.

Z Bílé Hory se posuneme do jednoho krásného údolí na okraji Prahy - do **Divoké Šárky**. Je to jedna z nejoblíbenějších lokalit na území města. Ještě v 15. a 16. stol. zde řádili lapkové. Území bylo osídleno již v mladší době kamenné, v 6.a7.stol. po Kristu. Na Šestákové skále existovalo hrazené vyvýšené sídliště, na druhé straně soutěska ve skalním bloku. Na místě vyvýšeného sídliště vzniklo největší hradiště na území Prahy (cca 25 Ha). Opevnění dnes připomínají jen meze, které naznačují někdejší průběh valů. Kronikář Václav Hájek z Libočan sem umístil část **Divčí války** - Šárka zde měla zlákat Ctirada a tím přemoci muže!!! Podle této děvy je prý toto místo i pojmenováno. Původně byl tak pojmenován hluboký les a později celé údolí. Jedna z pověstí také vypráví o tom, že tudy jezdila kněžna Libuše po utajené trase za Přemyslem Oráčem. Soutěsku mezi Šestákovou a Kozákovou skálou zdolávala po dřevěném mostě. Jednou se zachránila proti lsti tím, že na druhou stranu poslala samotný vůz. Ten se po několika metrech zřítíl do propasti. Oblíbenou vyhlídkovou skálou je „Divčí skok“.

Šárku prý pronásledovaly výčítky a proto z této skály skočila. Cesta podle potoka pokračuje dále, až k romantické stavbě Čertova mlýna. Býval tu oblíbený hostinec i koupaliště. Za osadou Želivka, nazvanou tak proto, že její obyvatelé železi Šárčiny smrti opouštějí údolí. Když opustíme údolí, můžeme vystoupat i na Kozákovou skálu a dostaneme se až k údolní nádrži Džbán. Jméno také prý dostala Šárka pravděpodobně podle slova „šerý“. Divoké a úzké údolí skutečně tomuto názvu odpovídá. Vzniklo dlouhodobou činností Šáreckého potoka, který se po mnoho let zahluboval do tvrdých bulizníkových skal. Nad údolím, v ulici Na Fišerce stojí kostelík sv. Matěje, přestavěný v době barokní. Dříve se tu konaly pověstné Matějské pouti. V současnosti se zde vždy o vánocích vystavuje perníkový Betlém. V Šáreckém údolí se již řadu let konají vždy o prázdninách divadelní představení, či koncerty. J.Horký

BLAHOPŘEJEME

✦ V měsíci srpnu oslaví jubilejní 75. narozeniny s. Jaroslava **NENÁHLOVÁ**, předsedkyně **ZO KSČM Pchery** a s. Marie **SOCHOROVÁ** oslaví neuvěřitelné 89. narozeniny. Alena **HANZLÍKOVÁ**, oslaví jubilejní 75. narozeniny a Marie **NYŠOVÁ** oslaví jubilejní 70. narozeniny, obě jsou členky **ZO KSČM Cvrčovice**. S. Helena **VAŠKOVÁ** z 37. **ZO KSČM Kladno** oslaví jubilejní 80. narozeniny a Miroslav **DOKSANSKÝ** ze **ZO KSČM Braškov** oslaví již 93. narozeniny. **OV KSČM** všem jubilantům děkuje za jejich práci pro stranu, do dalších let přeje hlavně hodně zdraví, štěstí, osobní pohodu, spokojenost a životní jistotu.